

BLOC-NOTES

Elevii și sportul

Reuniunea de astăseară dela District

Asistarea va avea loc la sediul districtului de fotbal București o reuniune în legătură cu soarta campionatelor de juniori per-

ricitate prin care a dispunze a ministerului Educației Naționale, care interzice elevilor să facă parte din echipele sportive și să asiste la manifestări.

Este desigur binevenită această inițiativă a celor mai mici. Cu atât mai binevenită cu cât cei mari nu au întreprins încă nimic pentru a se reuși asupra deciziei ministeriale.

Ar fi însă nimerit ca la această reuniune problema să fie discutată într-un mod mai general — să se depășească limitele pur tehnice și sportive ale chestiunii.

În fond, circulara ministerului educației naționale este întemeiată pe o serie de constatări proaste și defavorabile pentru organizarea sportului românesc, ale inspectoratelor școlare. Mare parte din elevii cari practică sportul în cadrul federațiilor private, neglijează studiul.

Aceiași problemă s'a pus și în alte țări și a fost reglementată în modul cel mai fericit pentru educația școlastică și fizică a elevului.

Principiul dela care s'a pornit și care este urmărit cu toată seriozitatea: numai elevii buni sunt îngăduiți în echipele sportive. Cu alte cuvinte premiul, o răsplătire pentru elevii silitori: posibilitatea de a juca fotbal, de a face atletism, de a alerga în curse ciclistice.

Natural, pentru sport această îngrădire poate avea unele efecte proaste în sensul că se limitează cadrele de înecători. Dealtfel, s'a constatat uneori că elevii proști sunt atleți buni. Dar aceasta se datorește organizării defectuoase a sportului privat.

Ar fi deci nimerit ca chiar cei mici să pornească soluțiile și remedii, pentru în discuția care se va angaja între reprezentanții U. F. S. R. și cei ai ministerului educației naționale să se pornească dela realități. Pentru că și factorii ministerului educației naționale își dau desigur seama, în vremurile acestea, că o educație pur școlastică este insuficientă dacă nu e încadrată cu marele stimulentele ce-l reprezintă viața în aer liber.

Dupăcum e dăunătoare educației elevului o viață sportivă exagerată, tot atât de periculoasă poate fi o educație școlastică exclusivă.

Am dori, pentru interesul sportului ca aceste lucruri să fie înțelese mai ales de cei cari se vor reuni astăseară la districtul București.

Și socotim că este indicat ca concluziile la care se va ajunge astăseară să fie prezentate fără întârziere U. F. S. R.-ului.

ST. RADU

O tradiție a Sportului Studentesc

Nu s'prea de- pârtaie vreme- rile când Spor- tul Studentesc juca în Divizia B. În acele vremuri, spre sfârșitul cam- pionatului, Spor- tul Studentesc avea serioase veleități de campion.

Fiecare match însă, împunea o condiție sine qua non: victoria.

Imoși studenți au respectat această condiție, după cum se poate vedea din faptul că au cucerit campionatul.

Dar câte emoții pentru jucători și mai ales pentru suporterii și conducători. În special pentru conducători.

Deaceia, după fiecare din aceste prețioase victorii, conducătorii Sportului Studentesc reuneau la o așă echipă plus câțiva intimi.

Aceste mese colegiale erau pigmentate regulat de câte un enorm soufflé de ouă.

Uneori soufflé-ul era din 16 ouă, alteori din 20. Depindea de numărul invitaților.

Acest bun obicei era strict respectat în timpul cât echipa juca în Divizia B. De când studenții au trecut în A, soufflé-urile s'au cam soldat cu regretabile forfait-uri.

Ultimile trei victorii ale Sportului Studentesc n'au cunoscut acest simpatie corolar.

Totuși, la matchul Dragoș Vodă — Sportul Studentesc — ultima victorie a studenților — Titel și Buzoianu răspundeau la pauză vești prevestitoare de bine:

— Dacă batem și azi, apoi diseard e lată răd!

Astyanax

Vești aviatice din toată lumea

ROMANIA

Conferință. D-1 comandor aviator Andrei Popovici, președintele consiliului de administrație al Societății L. A. R. E. S., va vorbi Joi 17 Martie, la orele 9 seara, despre Transporturile aeriene.

Conferința se va ține în Amfiteatrul Fundației Regele Carol I, din Piața Palatului Regal.

Cupa Bibescu de sbor fără motor va fi organizată pentru prima oară de Aeroclubul Germaniei.

Se știe că prințul Valentin Bibescu, președintele Federației Internaționale Aeronautice, a donat un obiect de artă destinat să dozeze un concurs internațional de sbor fără motor de turism, anual.

Pentru prima dată concursul va fi organizat de Aeroclubul Germaniei între 12 Iunie și 9 Iulie, la care vor participa mai multe țări, membre al Federației internaționale.

Cum regulamentul prevede că distanța parcursă trebuie să fie de minimum 1.000 de km., compusă din totalizarea distanțelor pe etape, iar durata să nu fie mai mult de 28 zile, aeroclubul organizator a fixat plecarea dela Prien am Chiemsee traseul trecând apoi prin Linz-Viena-Bratislava-Budapesta-Turnu Severin-Craiova-București.

Proba aceasta prin amplexarea sa sportivă și turistică și prin lupta ce va da loc între concurenții diferitelor națiuni, promise să fie una din cele mai interesante întreceri aeronautice internaționale de acest fel.

În ceea ce privește țara noastră, fiindându-se seama și de marele animator român care este donatorul acestei Cupe, se va da o amplexare deosebită primirei concurenților. În acest sens Comisia Sportivă a Federației Aeronautice Regale a României a hotărât să dea tot sprijinul acestui concurs — ocupându-se de fixarea unui program de primire și de facilitarea tuturor formalităților sportive pentru înregistrarea performanțelor realizate — necesare bunei reușite a concursului.

STATELE UNITE

Exportul american pe luna Februarie în Extremul Orient

După o informație recentă exporturile Statelor Unite făcute pentru beligeranții din Extremul Orient prezintă următorul interesant tablou pe luna Februarie: Cumpărături făcute de China aproape 2 milioane dolari, iar pentru Japonia 20 milioane dolari. Cumpărăturile chineze se limitează exclusiv la avioane, iar cele japoneze cuprind în mare parte și alte produse ale industriei aeronautice americane.

Clubul Alpin Român, organizează în zilele de 25-27 Martie a. c. următoarea ascensiune:

Zărnești — Căminuța — Creasta Pietrii Craiului — Timbal — Clăile Pietrii — Grind — Bran.

Conducătorii d-nii: B. Nistorescu și D. Popescu.

Plecarea din București, Sâmbătă 24 ort. cu personalul din Gara de Nord la ora 15.05.

Insererile la secretariat (str. Bisamzei 8) până Joi 23 ort.

In plină luptă

Campionatul diviziei naționale e în plină desfășurare.

Lumea sportivă e prinsă de vârtejul interesului. Își întrevide idolul, concretizat în câștigătorul matchului ultim, determinat și el de partidele ce mai sunt de jucat. Face sondajii în câmpul calculelor, pentru echipele competitive, aflate succesiv în avantaj și desavantaj, sunt diferențiate însă, de mici distanțe. Sunt la fel de redutabili, și au desposibilitatea de a se întrece. Și mai e ceva.

Cine oare acceptă alte prezumții decât pe ale sale, impune adesea ca o finalitate de neîmplănit?

Oricine e în stare să creadă că se găsește în postura cea mai justă că luminile sale sunt cele mai adevărate.

Totuși surprizele nu sunt rare. Ba, foarte adeseori izbucnesc, nesperat, răsturnând calculele, toate, hazardul la locul preciziei matematice, interesul se mulează pe o nouă situație acceptată de toată lumea, care vrea totuși o luptă mare, forțe egale, într'un cuvânt: să palpe.

Campionatul făgăduiește...

TELEMAC

Informațiuni turistice

Asociația de turism «România Pitorească» organizează o excursiune sub conducerea d-lui Mihail Lang în zilele de 25-26-27 Martie a. c. cu următorul itinerar:

Vineri 25 Martie (Buna Vestire) plecarea din București cu autobuzul la ora 6 dimineața dela statia I. C. Brătianu spre Ploiești — (vizitarea halelor) — Brașov (vizitarea muzeului municipal, Biserica Neagră, Tâmpa. Aici se ia masa la prânz).

Sâmbătă 26 Martie Sighisoara (măscă de la «Vila Franca») — Mediaș (vizitarea orașului) — Ocna Sibiului Băi — Sibiu. Aici se ia masa de prânz, se vizitează muzeul Bruckenthal, Mitropolia, Dumbrava etc. Cina și dormitul la Sibiu.

Duminică 27 Martie Sibiu — Turu Roșu — M-reă Cornet — M-reă Turnu — M-reă Cozia — Călimănești — M-reă Cetățuia — Râmnicul Vâlcea — (aici se ia dejunul) — Curtea de Argeș — (vizitarea monumentelor istorice) — Pitești (aici se ia cina). Sosirea la București aproximativ ora 24.

Echipament de voiaj. Inserieri și informațiuni zilnice la magazinul Foto N. Spirescu, Strada Academiei 9 și la magazinul Emil Schuster, b-dul Carol 5 (Palatul Carpați).

Inserierile se închid Sâmbătă 19 Martie a. c.

Clubul Alpin Român, organizează în zilele de 25-27 Martie a. c. următoarea ascensiune:

Zărnești — Căminuța — Creasta Pietrii Craiului — Timbal — Clăile Pietrii — Grind — Bran.

Conducătorii d-nii: B. Nistorescu și D. Popescu.

Plecarea din București, Sâmbătă 24 ort. cu personalul din Gara de Nord la ora 15.05.

Insererile la secretariat (str. Bisamzei 8) până Joi 23 ort.

REPORTAJUL ZILEI

Bill Kennedy - colosul din San Francisco

Un munte de carne cu chip de om!..

Înălțimea: 2.15 m.
Greutatea: 238 kg.
Meseria: luptător

„Il e chiam Bill Kennedy, este născut la San Francisco în California și are 26 de ani. Are două nume: «Jumbo» pentru prieteni și «colosul din San Francisco» pentru public.

Al doilea nume este mai apropiat pentru că marele Bill este înalt de 2.15 și cântărește 238 kilograme.

Bill Kennedy era cel mai greu student din California, dar într-o bună zi, între lecții o idee îi încolții în minte: «Dece nu m'ași face luptător?»

Zis și făcut.

Dar acum încep necazurile: De unde să se găsească un adversar la fel ca el? Cum să practice o luptă dacă lumea este plină de «pitici» care-i ajung deabia la centuri?

— Ar fi bine să-ți iei mustața.
— Imposibil, îmi servește la echilibru.

«Jumbo» s'a rezemat și acum el își așteaptă adversarii.

Cine îndrăznește să se prezinte în fața marelui obstacol: diferența de greutate? Nici un luptător nu cutează să înfrunte acest munte de

carne, iar Bill sfidează pe toți.

Se pare că Bill, dacă nu va găsi adversari, are intenția să se proclame campionul lumii la categoria în care, el, este unicul reprezentant.

CICLISM

Duminică: o nouă cursă pentru începători și școlari

Duminică dimineața federația de ciclism, organizează o nouă cursă rezervată alergătorilor din clasa «începători», școlarii și în genere oricărui tânăr peste 16 ani care posedă o bicicletă și dorește să-și aprobe talentul.

Intrecerea, măsoară aproximativ 25 km. și se va alege pe următorul traseu:

Plecarea, din fața statuiei Aviatorilor în corpore și însoțită de publicul spectator până la «Bordeis» unde steagul se va «lăsa» oficial. De aci, concurenții vor coti la stăgă, spre Hipodrom, Minovici, până la «Stoșul» din Băneasa, apoi la dreapta prin satul Băneasa, traversând calea ferată București-Constanța, înainte

prin satul Herăstrău până la «Bordeis».

Acest traseu se va acoperi de patru ori iar sprintul final se va «încheia» pe șoseaua Buzdugan în apropierea locului de unde s'a dat plecarea.

DETALII DE ORGANIZARE

Ca detalii de organizare anunțăm pe eventualii participanți că nu vor putea lua startul decât dacă bicicleta are cel puțin o frână în perfectă stare, iar ei vor fi echipați cu adevărați cicliști, un tricou și o chiloți.

Atragem din nou atenția că nu sunt primiți să concureze decât acei ce au 16 ani impliniți.

Tactica...

— Îmi stabilisem planul de a ataca în repria 5-a.
— Și?...
— Și m'a pus adversarul k. o. în repriza 1-a!..

foiletonul nostru

Ski-uri frânte

XIII

de EMIL IENCEK

răbdători să-l vadă evoluând.

Maiorul Secure, legându-i numărul (curioasă coincidență: 13) îi zise: «Să ști că ai noroc Florine».

— Credeți?...
— Sigur că da, dacă nu ești superstitios.

— N'am nici un fel de superstiție, — vorbi fără viață, Florin...

— Știi că lunganul ăla de cehoslovac a făcut, la coborâre, cel mai bun timp: 4 minute 32 sec. și 3/5 — îl informă maiorul.

Deși timpul era excelent, poartea chiar imbatibil, Florin primi vestea cu o indiferență totală.

Toate formalitățile premersătoare odată împlinite, s'a dat startul și lui Florin. A pornit acclamat de un public numeros.

După câteva minute telefonul sbârni. Cineva a luat receptorul în mână, apoi un difuzor de dimensiuni neobișnuite a împrăștiat în văzduh, răgușit, următoarea frază: Florin Bădescu 4 min, 29 secunde 1/5, cel mai bun timp la coborât. O fracțiune de secundă a domnit tăcere apoi s'a deslășuit un vacarm îngrozitor.

Florin se întorcea încet zăbind forțat și multumind felicitărilor cu o mină care parcă spunea: «nu sunt eu de vină».

După alte două probe îi veni rândul la proba de sărituri.

Florin era la start și aștepta lăsarea steagului. Același aer cobăit, aceluși figură care dincolo de masca de veselie ocazională, ascundea o tristețe profundă.

Startul ridicase steagul. Mai erau câteva fracțiuni de secundă Florin mai arunca o privire în rândurile spectatorilor care masau mărginită pârții. La un moment dat a rămas privind fix, ca trăznit, într'un punct. Fața i s'a schimbat fulgerător.

Ochii i s'au holbat uimii, privind spre mulțime, ca halucinat. Ar fi vroit să se avânte spre lo-

cul unde se uita, dar în acea clipă steagul falfăi cătând în jos, spre zăpadă. Skiurile au început să alunese ușor. Plecase. Repote de aplauze și aclamații. — Florin a pornit, înalt, privind fix, ca o apariție fantomatică. Nu-și lua ochii din punctul pe care-l fixase. Ski-urile își iufiseră mersul; Florin era lansat. Trambulina se sfârșise și Florin plutea în aer. A privit iar în jos în dreașta. Gestul a înmărmurit asistența. Săritura lui Florin nu aducea deloc ca stil cu cele executate de el până acum. Traectoria fusese extraordinară, fantastică, — așa s'au exprimat zările apărute după accident. Florin se întrecuse pe el. Și culmea, își mai permisese luxul să privească înapoi. Cursa aeriană era pe sfârșite. Vârfulurile skiurilor s'au încrucișat. S'au aplecat în jos. Florin cerca să le despartă. I-nutil. Stupoare. Ele s'au înfipt în zăpadă, au arcuit puternic, s'au frânt, Florin rostogolindu-se într'un nor alb, rămânând inert.

Era aproape o oră de când Mira așternea scrisul ei pițigăiat pe paginile albe ale unei interminabile scrisori. Scrisa calm. Avea liniștea omului hotărât după o grea dilemă, după un sbucium.

Și acum, după cele petrecute, după plecarea ei subită din București, în dimineața concursurilor Micii Injelegeri, după ce suferise, văzându-l pe Florin căzând și scria, în intimitatea camerei de hotel, sofului ei.

Îi cerea ertare pentru tot ce făcea. Îi explica în termeni calzi simțite, prietenești, purtarea sentimentului ce-l încerca acum.

Scrisa din convingere, arătându-i că de vreme ce el a fost totul, o continuare a căsniciei lor ar fi însemnat o imposibilitate cutată bunăvoință arătată de el, după ce uraganul ce-l cuprinsese la aflarea chestiunii, se potolise. S'a căsătorit tânăr, prea tânăr, — îi spunea ea în scrisoarea — și poate fără să știe precis dacă îl iubea cu adevărat.

(Va urma)

Și acum iată ce-mi scrie, — își vorbea Florin singur cătând să găsească o rânduială, o explicație în aiureala din capul său. Nu reușea. Nu se puteau împăca toate cele petrecute cu cele scrise. Nu se putea sfârși așa de subit o legătură atât de serioasă.

Admisese să iasă în oraș, să facă sport împreună, riscând prestigiul căsniciei ei și acum, ca și atunci, în seara aceea, în urmă cu un an, vroia să dispară, din viața lui fără nimic altceva decât cele câteva rânduri, ca o replică de teatru, și laconice oarecum.

Se pregătise minuțios, gârca că să-i ofere ei marea plăcere de a-l vedea triumfând, și ea nu mai vroia să vină să-l vadă. Aproape că nici nu mai găsea vre-un rost al concursurilor fără Mira spectator.

De când primise scrisoarea umbla trist, abătut. Se amesteca în treburi mai rău încercându-le. Antrenorul îi recomandase liniște, intrucât starea asta o atribuia antrenamentului intens. Totuși Florin nu sta locului. Umbla singuratec și din vorbărețul de pă-

nă atunci devenise de o mufenie îngrijorătoare. Rectorul «U. E. F.» ului îngrijorat tare rușase medicul societății să-l consulte. Florin a refuzat însă.

Cele trei zile până la concursuri au fost veacuri pentru Florin. N'a făcut tot timpul altceva decât să stea la fereastra cabanei. Camera lui era la etaj. De acolo de sus privea în lungul drumegului atent la toți care veneau de jos, dinspre oraș. Nădăjduia totuși s'o revadă.

În dimineața concursurilor Florin sta tot la geam.

Se desfășurau probele preliminare și Florin încă nu părăsise camera.

Un telefon sosit la cabană de sus dela startul concursurilor, din partea maiorului Secure, îl înștiinția să se grăbească.

S'a îmbrăcat plictisit, fără vlagă, fără pic de emoție, ignorând cu totul valoarea evenimentului.

Au urcat spre locul startului în cet, cu privirile în jos, și fără să vadă pe nimeni, spre surprinderea miilor de spectatori care îl priveau admirativ și așteptau ne-